

Hejčínské OKO

Zpravodaj farnosti sv. Cyrila a Metoděje v Olomouci-Hejčíně

ČERVEN 2019

V neděli 19. května uděloval Mons. Antonín Basler v hejčínské farnosti svátost biřmování. Rozhovor s otcem biskupem a další fotografie naleznete uvnitř zpravodaje.

ÚVODNÍ SLOVO

Rád bych se s Vámi podělil o zážitek, který nemohl mít každý. Na koncert dechového kvintetu *Acelga quintett* jsem Vás v ohláškách i skrze poslední dvě čísla Hejčínského oka zval všechny. A kdo jste přišli, víte, že byl opravdu skvělý. Při výtečně interpretované krásné hudbě mi šlo hlavou: naslouchám tu výsledku mnohaletého úsilí, učení a cvičení hned několika nadaných lidí.

Ten můj jedinečný zážitek spočíval v tom, že jsem mohl posloužit hudebníkům v zázemí. Když přijeli, nejdřív dvě hodiny intenzivně v kostele cvičili a pak přijali pozvání k čaji a svačině, kterou zařídili organizátoři festivalu. Ten čaj a kávu jsem jim mohl vařit já a přitom s nimi chvíli mluvit.

Velmi mne zaujala jejich pokora, se kterou předstupovali před nás jako české nebo moravské publikum. Při koncertu zmínili, že u nás hrají vůbec poprvé. Když jsem fagotistce Antonii Zimmermann sděloval, že jeden z našich farníků je také fagotista – pan Červenka – a že ji po koncertu chce pozdravit, upřímně se usmála

a řekla mi: „Tak to já budu mít ještě větší trému než jindy. Vždyť ve vaší zemi hudbu pro dechové nástroje psalo a hrálo tolik výborných hudebníků!“

Zajímali se o farnost, o kostel, o působení nás karmelitánů. Velmi mne potěšilo, když mi flétnistka Hanna Mangold prozradila, že její bratr je také knězem. Vstoupil do společenství kněží *Komunita svatého Martina*, které vzniklo ve Francii, ale působí i v Německu. Když si *Communauté Saint Martin* najdete na internetu, dozvíte se, že vychovává ve vlastním semináři více než stovku bohoslovců. Důraz se přitom u nich klade na intenzivní komunitní život, slavnostní liturgii, studium, ochotu stěhovat se, kam je třeba, a na humor. Kněží a jáhni jsou posíláni na různá místa vždy alespoň ve trojici.

A tak mi koncert kromě uměleckého zážitku přinesl i setkání s ušlechtilými lidmi a nahlédnutí do života církve v zahraničí. Děním se o to s Vámi a přeji i Vám podobná hezká setkání.

P. Gorazd

MÁM DUCHU SVATÉMU ZA CO DĚKOVAT

*V neděli 19. května jsme v hejčínské farnosti mohli prožít krásnou slavnost s udílením svátosti biřmování. Rozhovor s biřmovanci jsme již měli v minulém čísle Hejčínského oka. Využili jsme tedy příležitosti a položili jsme několik otázek udělovateli svátosti, **Mons. Antonínu Baslerovi**, pomocnému olomouckému biskupovi.*

V hejčínské farnosti jste byl jako biskup poprvé. Už jste tady byl někdy dříve jako diecézní kněz?

Myslím, že jsem byl v hejčínském kostele vícekrát za těch mých 18 let duchovní služby při kostele svatého Michala, už si ani pořádně nepamatuji všechny ty příležitosti. Ale na jednu návštěvu se zapomenout nedá. A to tehdy, když jsem na pozvání,

myslím otce Norberta, přišel zjistit situaci na ciferníku věžních hodin. Spustil jsem se pomocí horolezecké techniky z ochozu věže k hodinám, a pokusil jsem se upevnit velkou ručičku, která byla uvolněná a padala. Je odtamtud moc pěkný výhled.

Čím Vás naše farnost zaujala?

Farnost jako takovou moc neznám, pochopitelně. Měl jsem svoje tři a potom dvě farnosti, kterým jsem věnoval ten čas, jež jsem nemusel věnovat práci na arcibiskupství. Na nedělní mši svaté jsem byl u vás úplně poprvé. Ale hejčínský kostel se mi moc líbí. I z dálky, ta nádherná vertikála, upomínající na to, že je třeba se dívat vzhůru, k nebi, k Bohu, i zblízka – ten krásný interiér. A když jsem bydlel na faře u Svatého Michala, tak jsem se 18 let denně díval na západy slunce, které byly zvlášť krásné se siluetou vašeho chrámu, někdy i prozářeného sluneční září skrze okna v lodi.

Když jste se stal biskupem spolu s Mons. Josefem Nuzíkem, byly Vám nějak rozděleny kompetence či oblasti

života diecéze, které máte na starosti. Čím jste byl pověřen Vy?

Ano, otec arcibiskup mi svěřil, krom služby kancléře, která mi zůstala, péči o katechumenát, vězeňství, ekumenu a kontakt s řeholními společnostmi.

Jak moc změnilo Váš život biskupské svěcení?

Je to velká změna, něco se ztrácí, něco nového zase přichází. Ztrácí se společenství farnosti, na které jsem byl zvyklý (6 let v Luhačovicích, 9 let ve Vizovicích, 18 let u Svatého Michala). To je velká ztráta. Ale zase člověk objevuje krásu diecéze a mnoha a mnoha farností, mnoha a mnoha dalších lidí, ale samozřejmě jen v rámci slavností při biskupských návštěvách.

Vím o některých Vašich koníčcích, jako je fotografování či lezení po skalách. Máte na ně ještě čas?

Fotím víc než dříve, ale v posledních letech už jen mobilním telefonem, ale i z něj už si mohu vytisknout kvalitní fotografii i ve formátu A3. Nelze samozřejmě použít teleobjektiv, ale člověk nemůže mít všechno. Na laně jsem už řadu let vůbec nebyl, není kdy. Ale biskupská služba mne naplňuje natolik, že ani necítím potřebu hledat něco dalšího.

Jak vypadá běžný všední den pomocného biskupa, který je zároveň diecézním kancléřem?

Často si chodím ráno zaplavat od 6 do 6.30 na krytý bazén, protože toho intenzivního pohybu moc nemám. V 7 hodin mám mši svatou v arcibiskupské kapli (pokud nejedu někam do farnosti), pak obvyklá činnost na kurii, která je také docela pestrá, od zpracování pošty, udílení dispenzí, přípravy diecézního oběžníku *Acta curiae* a dalších věcí. V poledne Anděl Páně se zaměstnanci kurie na podatelně, potom oběd ve společenství kněží a biskupů, pak pokračování v úřadě, a v pozdním odpoledni nebo i večer návrat domů, modlitba – většinou v naší kapli, pak něco přečíst, nastudovat nebo připravit nějaké slovo – a pak zasloužený odpočinek.

Čím Vás biskupská služba obohacuje?

Největším obohacením je už sama kněžská služba, ta úžasná možnost být s Pánem v tajemství Eucharistie. Nad tím žasnou a z toho se radují stále víc. Jako biskup mám také velkou radost z udílení svátosti biřmování, i těch krásných setkání s tolika lidmi, kteří milují Boha, v diecézi.

Svátost biřmování – jak Vy vzpomínáte na přijetí této svátosti a jak to ovlivnilo Váš duchovní život? Kdo je Váš biřmovací patron?

Popravdě řečeno – moc si na to nepamatuji. Byl jsem biřmován v rodné farnosti, v Rudě nad Moravou ve 14 letech, tehdy ještě kapitulním vikářem Josefem Vranou, který se potom stal biskupem a světil mne na jáhna i na kněze. Při biřmování jsem si vzal jméno svatého Martina, kterého jsme měli v jedné kapličky na Olšanských horách ve vitráži znázorněného, jak dává svůj plášť žebrákovi. Byl mi takovým vzorem. Ale Duch Svatý určitě působil, a působí dodnes. Tolik mu mám za co děkovat. Každé svatodušní svátky jsou obnovou svátosti biřmování pro ty, kteří už tuto svátost přijali.

Často slyšíme, že jsme ateistický národ, že katolická církev u nás a v Evropě umírá, že se vytrácejí ze společnosti křesťanské hodnoty. Jak to vidíte z pohledu biskupa?

Určitě se to nedá generalizovat. Jsou oblasti, kde je věřících málo, jinde je jich zase víc. Když pročítám české církevní dějiny, tak byly ještě horší doby a církev jimi prošla a zase se obnovila. Měnit můžeme především sebe, ty okolo snad trochu svým příkladem, ty vzdálené už jen přímluvnou modlitbou. Ale věříme, že nad tím vším je Pán, který nás nekonečně miluje, který nám dává sám sebe, svou Matku, své přátelství a v neposlední řadě také svou rodinu – církev, která je nesmírným darem.

A na závěr jedna tradiční otázka: Co byste rád vzkázal hejčínské farnosti a čtenářům Hejčínského oka?

Co jiného, než abychom stále rostli v lásce k Bohu i v lásce k bližním. Bůh si to nanejvýš zaslouží a naši bližní to tolik potřebují, stejně jako my. Pamatujme na sebe navzájem v modlitbě. Ať je Bůh naší největší radostí!

Děkujeme, otče biskupe, za Váš drahocenný čas, který jste věnoval tomuto rozhovoru. A přejeme Vám, aby Duch Svätý vedl všechny Vaše pastorační kroky v biskupské službě a aby Trojjediný Bůh byl vždy Vaší největší radostí!

*Připravil Daniel Dehner
(Foto © David Friedecký)*

SVĚTEC MĚSÍCE

*Mezi církevní učitele patří také **sv. Cyril Alexandrijský** (kolem 370 – 444). Jelikož jeho památka připadá na 27. června, je to dobrá příležitost něco málo duchovně načerpat z díla tohoto světce.*

JÁ JSEM VINNÝ KMEN, VY JSTE RATOLESTI

Syn Boží přišel a stal se člověkem, aby nám dal účast na Božím, věčném životě, a vstípil si nás jako rouby do svých ran, abychom se stali ratolestmi pravého vinného kmene, z jehož mízy jsme navěky živi. A tak jsme zrozeni z Boha, „shůry“, abychom navěky milovali silou Lásky, která si první zamilovala nás.

„Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař“ (Jan 15,1)

Pán o sobě říká, že je vinný kmen. Tím chce ukázat, že se máme zcela oddat lásce k němu a jaký máme užitek ze spojení s ním. K ratolestem přirovnává ty, kdo jsou s ním spojeni. Ti jsou do něho jaksi vštípeni a pevně v něm tkví; mají již účast na jeho přirozenosti tím, že se jim totiž dostalo podílu na Duchu Svatém. Je to totiž Duch Svatý, který nás spojuje se Spasitelem Kristem, neboť spojení s vinným kmenem způsobuje volbu těch věcí, které mu náleží, a naše spojení s ním nás pevně drží. Z pevného rozhodnutí setrvat v dobrotě postupujeme kupředu prostřednictvím víry a stáváme se jeho lidem, který od něho dostává důstojnost Božího synovství. Vždyť podle svatého Pavla „*kdo se oddá Pánu, je s ním jeden duch*“ (1 Kor 6,17).

Jinde je hlasem proroka nazýván základem a základním kamenem (srov. Iz 28,16): na něm jsme postaveni a jsme nazýváni kameny, živými a duchovními. (srov. 1 Petr 2,4–9) Z nich se má postavit svaté kněžstvo a Boží příbytek v Duchu. (srov. 1 Petr 2,5) A tato stavba nemůže být z nás postavena jinak, než když je naším základním kamenem Kristus. Stejně tedy i on v tomtéž smyslu o sobě praví, že je vinný kmen, že je jakoby matkou a živitelkou ratolestí, které z něho vyrůstají. Vždyť jsme znovuzrozeni z něho a v něm, v Duchu, abychom přinášeli ovoce života; ne onoho starého a zaniklého, nýbrž toho, který spočívá v novosti a v lásce k němu. On nás pak uchovává v bytí, když jsme jakoby vštípeni do něho, když se zuby nehty držíme svatého příkazu, který nám předal, a když se snažíme uchovat si vznešené dobro: to znamená, když naprosto nepřipustíme, abychom sebezmeně zarmoutili Ducha přebývajícího v nás. Skrze něho, jak víme, v nás přebývá Bůh.

Jak můžeme být v Kristu a Kristus v nás, nám ukazuje moudrý Jan slovy: „*Podle toho poznáváme, že zůstáváme v něm a on v nás: podle Ducha, kterého nám dal.*“ (1 Jan 3,24) [...] Jako totiž kořen dává ratolestem svou přirozenou kvalitu, tak jednorozenné Slovo Boží vtiskuje věřícím jakousi příbuznost s přirozeností

Boha Otce i s přirozeností svou; a dává Ducha zvláště těm, kdo jsou s ním spojeni vírou, dává jim všechnu možnou svatost, živí v nich zbožnost a dává jim poznat veškerou moc a dobrotu.

Převzato z <http://revue.theofil.cz>

[Cyril Alexandrijský: *Výklad k Janovu evangeliu*, X,2; in PG 74,331–334. Český překlad převzat ze samizdatového vydání *Denní modlitby Církve* a upraven podle řeckého originálu a s ohledem na anglický překlad a doplněn poznámkami pod čarou redakcí *Revue Theofil*.]

STŘÍPKY Z MISÍ

RIZA

Riza je členkou Balikatanu, modlitebního společenství, které jsme založili v roce 2006 v Montalbanu v Provincii Rizal na Filipínách. Riza je členkou už 12 let (od svých 21 let) a za tu dobu prožila spoustu změn ve svém životě.

Pochází z desetičlenné rodiny. Její otec pracuje jako řidič džípu a matka jako „průvodčí“ tohoto filipínského dopravního prostředku. Takové zaměstnání ovšem vůbec nestačí na uživení velké rodiny. Takže rodina celou dobu zápasila o přežití.

Rize, velice nadané dívce, jsme nabídli sponzorství studia na vysoké škole. Chtěla se stát učitelkou. Studium jí šlo velice dobře, a tak jsme byli všichni plni naděje na lepší časy pro ni a pro celou její rodinu. Součástí jejího studia v druhém ročníku byl však jeden týmový projekt. Riza, která tým vedla, vybrala peníze od ostatních studentů a společně začali na projektu pracovat.

Rodinná situace v té době byla pro ni tak těžká, že Riza podlehl pokušení a peníze na projekt použila pro potřebu rodiny. Samozřejmě už nebyla schopna nijak peníze vrátit. Aby nebyla ze školy okamžitě vyloučena, pomohli jsme jí dluh zaplatit. Bohužel ani takto projekt nedokončila a studium zkrátka vzdala.

Riza se samozřejmě cítila velice provinile a přestala do Balikpapanu chodit. Byl to jeden z mnoha příběhů, který byl pro nás a samozřejmě i pro sponzory, kteří Rize finančně pomáhali ve studiu, velkým zklamáním.

Po opakovaných pozváních se Riza nakonec do Balikpapanu vrátila. V roce 2013 jsme jí nabídli možnost strávit tři týdny v naší komunitě, kde se s námi modlila, pracovala, překládala při misiích, a také jsem jí nabídla soukromé exercicie.

Poté napsala toto svědectví:

„Bůh je neustále dobrý... Dostalo se mi velkého privilegia. Členové ICPE Mission mi nabídli možnost strávit prázdniny v jejich domě. Nečekala jsem, že to budou zároveň neuvěřitelné prázdniny s naším všemohoucím Bohem. Během této doby jsem skutečně zakoušela přítomnost Pána s jeho nekonečnou, svrchovanou láskou ke mně.

Můj Pán má pro mě velký plán a pozval mě, abych strávila na tomto místě tři týdny. Během těchto dní mi nabídl, abych chodila do kostela každý den a chodila ke svatému přijímání, které je pro mě zdrojem síly a ochrany. Skrze to všechno Bůh chtěl, abych poznala svoji nejhlubší touhu v životě. Touto touhou je být k němu štědrá a rozlišit svoje životní povolání.

Jsem šťastná, protože jsem se mohla setkat s mnohými Božími učedníky. Mám radostné vzpomínky na kněze a řeholnice z různých společenství. Měla jsem také možnost navštívit nádherné kostely a kaple.

Náš nebeský Otec je skutečně úžasný, protože mě přivedl na místo, kde jsem mohla čelit všem strachům ve svém životě. Chce, abych mu důvěřovala a překonala vše, čeho se bojím. Zjistila jsem, že je mocnější, než všechny ty strašidelné věci, a že bych se měla zříct všech zlých věcí (praktik) ve svém životě.

»Ty jsi pro mě nejdražší. Mám tě moc rád.« – To jsou slova, která mně Pán opakovaně říká. On nikdy nepromešká příležitost, abych si uvědomila, že je to on, kdo koná pro mě všechny ty úžasné věci. I když jsem ho zklamala, on mě stále miluje. Proto mě přivedl do

Tagaytay (místo komunity ICPE), abych zakusila jeho přítomnost a jeho velkou lásku. Toho si budu vážit celý život.“

Během těchto exercicií Riza poznala, že ji Pán skutečně vede, aby se stala učitelkou. Poté, co předložila Pánu všechny svoje obavy a váhání, se rozhodla jít touto cestou. Pán ji zprostředkoval „druhou možnost“. Tentokrát se Riza poučila ze svých chyb. Využila nabídky jiné organizace, která jí nabídla sponzorství pro studium, a s nejlepšími výsledky vystudovala učitelství a získala licenciát. Díky tomu dostala místo na státní střední škole.

Dnes Riza chodí pravidelně do Balikatanu a pomáhá, kdykoliv to jde. Minulý měsíc jsem ji pozvala na ostrov Mindoro, aby překládala pro misijní tým ICPE z Malajsie, který k nám přijel na osm dní konat misie. Byla opravdu šťastná, že může sloužit i tímto způsobem.

Riza by chtěla být misionářkou, ale protože je jediná z rodiny, kdo má pořádné zaměstnání, je to pro ni momentálně nemožné. Pokud je ale její touha Božím voláním, pak věřím, že mocný Pán pro ni najde cestu.

Ať vám Pán žehná!

Jitka Svozilová, Institute for World Evangelization – ICPE Mission

STÁLE HLEDÁME GRAFIKA

V minulém čísle Hejčínského oka jsme uveřejnili výzvu, že hledáme pro náš farní zpravodaj nového grafika. Jelikož se zatím nikdo neozval, opakujeme ve zkratce tuto výzvu. Věříme, že se v našich farnostech pohybuje aspoň jeden člověk, který by byl ochotný a schopný posloužit ostatním farníkům touto důležitou službou. Prosím, nebojte se a aspoň to zkuste! Doufáme a děkujeme. Bližší informace lze získat u Daniela Dehnera, e-mail: dader@tiscali.cz, tel. 774 078 044.

Daniel Dehner, šéfredaktor

SMĚJEME SE S REDAKČNÍ RADOU

Přijde chlapeček do obchodu s křesťanskými potřebami a ptá se prodavačky: „Paní, mohla byste mi dát tamto letadýlko?“ – „Ale chlapče, to není letadýlko, to je kříž!“ Chlapec chvíli přemýšlí a pak povídá: „No tak to já si vezmu tamto s tím pilotem!“

INFORMACE

Aktuální informace naleznete také na farních webových stránkách www.farnost-olomouc-hejcin.cz.

ZMĚNY BOHOSLUŽEB V HEJČÍNSKÉM KOSTELE:

Pravidelné mše svaté v Hejčíně nebudou **v sobotu 8. června** (bude vigilie slavnosti Soslání Ducha Svatého) a **ve čtvrtek 20. června** (slavnost Těla a Krve Páně – mše svatá u sv. Mořice).

Každý pátek po skončení večerní mše svaté do 21 hodin je příležitost k **tiché adoraci** v kapli Panny Marie.

Modlitby matek bývají v úterý od 18.30 hodin v místnosti nad sakristií hejčínského kostela, případně v kapli Panny Marie. Další informace vám může podat Saša Štastná, tel. 723 606 605.

Na **opravu hejčínských varhan** je k 25. květnu 2019 z cílové částky 3 522 570 Kč již vybráno celkem 1 651 069 Kč. Všem dárcům Pán Bůh zaplatí! **Příští mše svatá za všechny dobrodince opravy varhan** bude v pátek 14. června v 17.30 hodin. Je možné adoptovat konkrétní pišťaly. Rádi na požádání vystavíme potvrzení o daru k daňovým účelům. Opravu hejčínských varhan můžete podpořit také nákupem v e-shopech, aniž by vás to stálo korunu navíc. Více informací o opravě varhan najdete na webu farnosti nebo na webu oprava-hejcinskych-varhan.webnode.cz.

V pátek 31. května začala **devítidenní příprava na slavnost Soslání Ducha Svatého**. Budeme se k ní scházet každý večer ve 20 hodin v kapli Panny Marie. **Vigilii slavnosti Soslání Ducha Svatého** oslavíme v sobotu 8. června mší svatou v 19 hodin v hejčínském kostele (ranní mše svatá v ten den nebude).

Ve čtvrtek 6. června si připomínáme **svatou Pavlínu**, spolupatronku metropolitního chrámu a olomoucké arcidiecéze, patronku města Olomouce.

Návštěva nemocných se uskuteční ve čtvrtek 6. června, další pak ve čtvrtek 4. července a ve čtvrtek 1. srpna.

V neděli 9. června bude **sbírka** při bohoslužbách věnována **na církevní školy v arcidiecézi**.

Setkání nad Biblií s Mariánem Jahodou, poslední v tomto školním roce, bude mimořádně až druhou neděli v červnu, tedy 9. června v 19 hodin v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií.

Úklid hejčínského kostela proběhne v sobotu 15. června od 9 hodin. Komu by se to hodilo, může přijít již v pátek 14. června v 18.15 hodin (po skončení mše svaté). Uklidila by se část kostela a v sobotu zbytek. Další úklid kostela bude v sobotu 13. července.

První svaté přijímání dětí v Hejčíně bude v neděli 16. června při mši svaté v 10 hodin. V tutéž neděli bude první svaté přijímání také v Horce nad Moravou v 8.20 hodin.

Modlitební večer chval bude v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií v úterý 18. června v 19.30 hodin.

Setkání seniorů se uskuteční ve středu 19. června v 10 hodin v hejčínském kostele v místnosti nad sakristií.

O slavnosti Těla a Krve Páně ve čtvrtek 20. června nebude v hejčínském kostele mše svatá. Na pozvání otce arcibiskupa se připojíme ke slavení mši svatou v 17 hodin v chrámu sv. Mořice, po níž následuje průvod s Nejsvětější svátostí centrem města Olomouce.

V sobotu 22. června bude v katedrále při mši svaté v 9.30 hodin **jáhenské svěcení** a v sobotu 29. června **kněžské svěcení**.

V sobotu 22. června odpoledne od 16 hodin proběhne **příprava farní zahrady na farní guláš**.

Farní spoření a sbírka na opravu varhan budou v neděli 23. června. V tuto neděli se také uskuteční **farní guláš** po skončení mše svaté v 10 hodin. Nebude chybět tradiční soutěž o nejlepší buchtu. Vyplněný objednávkový lístek, který je k dispozici vzadu v kostele, odevzdejte prosím do neděle 16. června. Věci do tomboly přinášejte průběžně, nejlépe po mši svaté. Mše svatá v 7 hodin v neděli 23. června bude.

Oslava 265 let od posvěcení kostela v Horce proběhne v neděli 23. června při mši svaté a pak zvláštním programem v kostele od 16 hodin. Po hudebním úvodu a přivítání přítomných bude promítání o loňské opravě sanktusníkové věže a povídání o textech v ní nalezených. Od 17 hodin bude možnost zvolit si ze tří variant: prohlídka kostela a věže, posezení venku anebo program pro děti.

Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova letos připadá na pátek 28. června. Mše svatá v 17.30 hodin bude v kostele. Je to **den modliteb za posvěcení kněží**: Přijďte se modlit za jejich posvěcení.

O slavnosti apoštolů sv. Petra a Pavla v sobotu 29. června bude mše svatá v 8.00 hodin v kostele.

Potravinová sbírka **Krajíc chleba pro chudé** se uskuteční v neděli 30. června. Pomoc může mít finanční i materiální podobu a výtěžek bude použit na zajištění jídla pro lidi bez domova v Olomouci. Sbírají se zejména potraviny na vaření polévek – luštěniny, cibule, brambory, polévkové koření, olej, sůl, ocet, pepř, těstoviny, rýže, mouka, vejce, zelenina (mrkev, celer, česnek apod.). Dále čaj, káva, cukr, sirup, paštiky a jiné konzervy.

Neděle 30. června je **výročním dnem posvěcení olomoucké katedrály**. V tento den při návštěvě katedrály lze získat za obvyklých podmínek plnomocné odpustky.

Pobožnost u kapličky Navštívení Panny Marie v Chomoutově se koná v neděli 30. června v 15 hodin.

Zveme zájemce na **cyklopout' z Olomouce na Svatou Horu u Příbrami** ve dnech 14. až 18.(19.) července 2019. Mělo by s námi jet doprovodné vozidlo s nosičem kol. Bližší informace a přihlášky: Jiří Hubička, mobil: 736 458 520.

Letní příměstský tábor v hejčínské farnosti **pro děti od 7 do 13 let** se uskuteční v týdnu od 5. srpna 2019. Přihlášky si můžete vzít v kostele vzadu na stolku. Na podrobnosti ohledně tábora se můžete zeptat Dagmar Hubičkové.

Příští **ministrantská schůzka v Hejčíně** bude až po prázdninách.

V sakristii kostela je možné zapisovat **úmysly mší svatých na druhé pololetí roku 2019** – nejlépe po mši svaté.